

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

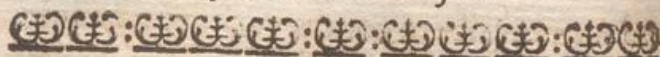
Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 24. De commodis humilitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Januarius.

DIES XXIV.

De commodis Humilitatis.

I.

DEUS est omnia, & ego non sum, nisi pu-
rum nihil. DEUS possidet omnia, &
ego nihil habeo præter paupertatem, &
miseriam. DEUS potest omnia, & ego pos-
sum nihil, nisi peccare, meque perdere.
Ego nihil sum de me ipso; verum est; sed
per humilitatē me deprimendo, elevo me ad
DEUM, unio me DEO, & inde magnus
evado & omnia. Nihil possideo ex me
ipso, fateor: Sed per humilitatem unio me
DEO, ipseque se mihi impertit, & omnium
bonorum me participem reddit; & sic di-
tesco, omniaque possideo. Ego nihil pos-
sum à me ipso: Non inficias eo; sed humi-
litas, quā me ad DEUM elevo, divinæ Po-
tentia participem me facit, ut potens eva-
dam, & omnia possim; *Omnia possum in eo,
qui me confortat.* O nihilum gloriosum;
O dives paupertas! O felix impotentia!
Quam in me profert humilitas, quæ cun-
ctas necessitates meas supplet, & omnes
mihi gratias accersit.

II. Cum

Phil. 4. v. 13.

II. Cum humilitate vitia, & peccata *Januarius,*
ipsa cessant esse pernicioſa, imò & utilia
ſunt: At ſine humilitate virtutes, & bona
opera evadunt periculofa, quin & perni-
cioſa fieri poſſunt. Publicanus miſer eſt, &
magnus peccator; ſed humilis eſt, ita ut
oculos cælum verſus erigere, & ad altare
accedere vereatur; atque ob id ſanctus eva-
dit, & ipſuſmet DEI elogium meretur.
Phariſæus virtutes ſuas jaſtat, cuncta bona
opera in publicam lucem protrahit: Si
priùs juſtus erat; ubi ſuperbit, peccator eva-
dit; dùmque ſibi applaudit, à DEO cum
bonis ſuis operibus reprobat. Quanta
non eſt humilitatis potentia! é ſcelerato
ſanctum efficit. Quale non eſt venenum
ſuperbiæ! Ex juſto magnum in momento
efficit peccatorem. Humilitas ipſa vitia
elaborare, & ex ijs virtutes proferre po-
teſt. Contrà verò ſuperbia virtutes ipſas
convertit in vitia.

III. DEO magnopere obſtricti ſumus,
quod ſalutem noſtram ex humilitate noſtra
pendere voluerit, & non é noſtra exalta-
tione. Non omnes aſcendere, ſéque eve-
here poſſunt; ſed nemo eſt, qui aſcendere
& deprimere ſe non poſſit. Non omnes
grandia pro DEO præſtare, nec grande quid
ad ejus gloriam audere poſſunt, verùm nul-

Ianuaris. Ius est, qui se deprimere non possit. Quàm multi inveniuntur, qui eminens quoddam orationis donum habere non possunt? At quis est, qui in oratione sese demittere, & hac ratione multùm præstare non possit, etsi in oratione nihil præstare videatur. Non semper possum omnia bona, quæ volo agere, sed proficuum mihi reddere possum impænitentiam meam, & ob eandem coram DEO submissè me gerendo, bonum illud, quod non ago, supplere. Non possum semper orare, semper jejunare, semper plorare; sed humiliare me semper possum. O humilitas! via brevis, facilis, secunda tamen, modico sumptu ad magnam sanctitatem pertingendi. Qui igitur fit, ut via hæc ambulare non velim?

Quandoquidem humilitas via brevis est, atq; tuto ad sanctitatem perveniendi, statue eam ingredi, & pete à DEO, cum ipsemet in ea præcesserit, ut tibi gratias impertiatur, quæ opus tibi est ad ipsum sequendum.

Excelsus in excelso, & in sancto habitans, & cum contrito & humili spiritu. *Isa. 57. v. 15.*

Justior apud DEUM ille accusator iniquitatis suæ, quàm iste justitiæ prædicator. Ille se laudando se accusavit; hic accusando defendit. *Paulin.*

DIES